Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft minimale verliesdekking voor niet-renderende blootstellingen

(COM(2018) 134 final — 2018/0060 (COD))

en het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake kredietservicers, kredietkopers en de uitwinning van zekerheden

(COM(2018) 135 final — 2018/0063 (COD))

(2018/C 367/09)

Rapporteur: **Juan MENDOZA CASTRO**

Raadpleging	Raad van de Europese Unie: 24.4.2018
	Europees Parlement: 19.4.2018
Rechtsgrondslag	Artikelen 114 en 53, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie
Bevoegde afdeling	Economische en Monetaire Unie, Economische en Sociale Samenhang
Goedkeuring door de afdeling	27.6.2018
Goedkeuring door de voltallige vergadering	11.7.2018
Zitting nr.	536
Stemuitslag	145/0/2
(voor/tegen/onthoudingen)	

1. **Conclusies en aanbevelingen**

NPL-pakket

1.1. Het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) is ingenomen met het pakket van de Commissie, dat centraal staat binnen de inspanningen van de EU om het aanhoudende vraagstuk van de niet-renderende leningen (NPL's, *non-performing loans*) aan te pakken en dat cruciaal is voor de vooruitgang in de richting van een bankenunie.

1.2. De financiële instellingen van de EU hebben zowel wat betreft de kwaliteit van de kredietportefeuilles als wat betreft het totale volume niet-renderende leningen vooruitgang geboekt. Aanvullende maatregelen op EU-niveau zijn echter noodzakelijk om de accumulatie van NPL's in de toekomst te vermijden.

1.3. Wanneer NPL-volumes op EU-niveau worden vergeleken, moet rekening worden gehouden met het feit dat banken in sommige landen in de vroege fase van de crisis (2008-2012) aanzienlijke bedragen aan staatssteun hebben ontvangen, terwijl dat voor andere onmogelijk was vanwege wijzigingen in de staatssteunregels.

1.4. Het EESC vestigt de aandacht op de sociale gevolgen van de financiële crisis op het gebied van uitsluiting, sociale rechtvaardigheid en belemmeringen voor de voltooiing van de interne markt.

1.5. Om de gevolgen van een te hoge schuldenlast in de toekomst te vermijden is het essentieel dat in waarde verminderde schuld uit de rekeningen van de financiële instellingen wordt verwijderd. Het EESC vraagt eveneens dat kredietinstellingen aan verantwoord lenen doen.

Wettelijke prudentiële achtervangmaatregelen

1.6. Het EESC schaart zich achter de toepassing van wettelijke prudentiële achtervangmaatregelen als preventieve maatregelen om te verzekeren dat voldoende voorzieningen worden gevormd voor kredietverliezen op toekomstige NPL's.

1.7. Het EESC neemt nota van de redenering achter het voorstel van de Commissie en voegt hieraan toe dat achtervangmaatregelen gerechtvaardigd zouden zijn door de verschillende doelstellingen inzake prudentiële regelgeving die met het kader voor financiële verslaggeving worden nagestreefd.

1.8. Het EESC moet er echter ook op wijzen dat:

— de uniforme aanpak geen rekening houdt met de verschillen die nog bestaan in het nationaal burgerlijk recht en in de duur van de procedures in burgerlijke rechtbanken;

— het tijdschema voor de vorming van voorzieningen voor nieuwe NPL's banken ertoe zou kunnen dwingen om deze NPL's snel te verkopen in plaats van te wachten totdat de in financiële nood verkerende onderneming weer meer levensvatbaar is.

1.9. Indien mogelijk zou de Commissie rekening moeten houden met de specifieke situatie van kleinere en gespecialiseerde bedrijven met een minder complexe vermogensstructuur.

1.10. Het EESC is van mening dat IFRS 9 voor alle EU-banken verplicht zou moeten zijn.

1.11. Het EESC stelt voor om een specifieke effectbeoordeling te maken om in te schatten wat de gevolgen van de voorgestelde verordening kunnen zijn voor banken, voor de kredietverstrekking aan huishoudens, voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor de groei van het bbp.

1.12. Het EESC merkt op dat de ECB haar addendum reeds heeft gepubliceerd, zonder daarbij rekening te houden met de door het Parlement, de Raad en de Commissie te publiceren pijler 1-regels en zonder te wachten op de richtsnoeren van de Europese Bankautoriteit (EBA).

Ontwikkeling van secundaire markten

1.13. Het EESC erkent dat de Commissie een antwoord biedt op de vele problemen van gefragmenteerde secundaire markten voor NPL's in de EU, en wijst op de specifieke voorstellen ter zake. Het is echter van mening dat regelgevende instanties de verkoop van NPL's niet dienen aan te moedigen.

1.14. In verband met de gevolgen van kredietoverdrachten stelt het EESC het volgende voor:

— Consumentenbescherming: de Commissievoorstellen worden over het algemeen met bijval begroet. De autoriteiten dienen aandacht te hebben voor specifieke maatregelen en aanbevelingen om de rechten van schuldenaars te beschermen.

— Bescherming van werknemers: de bevoegde autoriteiten moeten overeenkomstig de Europese en nationale wetgeving rekening houden met de mobiliteit en bescherming van de werknemers van de bedrijven die bij overdrachten van bedrijven zijn betrokken.

Versnelde buitengerechtelijke uitwinning van zekerheden

1.15. Het EESC is positief te spreken over het recht op een eerlijk proces in een nationale rechtbank als dat noodzakelijk is en als de toepassing van deze procedure zoals voorgesteld in de richtlijn wordt beperkt.

1.16. In vele lidstaten is de uitwinningsprocedure al efficiënt. De oplossing voor het probleem rond NPL's ligt voornamelijk in een versterking van de gerechtelijke procedures in de gehele EU.

2. **De voorstellen van de Europese Commissie**

2.1. Op 14 maart presenteerde de Commissie een voorstel voor een verordening ([1]) tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft minimale verliesdekking voor niet-renderende blootstellingen (NPE's), evenals een voorstel voor een richtlijn ([2]) inzake kredietservicers, kredietkopers en de uitwinning van zekerheden.

([1]) COM(2018) 134 final — Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft minimale verliesdekking voor niet-renderende blootstellingen.

([2]) COM(2018) 135 final — Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake kredietservicers, kredietkopers en de uitwinning van zekerheden.

2.2. Beide voorstellen gingen vergezeld van werkdocumenten van de diensten van de Commissie en effectbeoordelingen, en op dezelfde dag publiceerde de Commissie eveneens haar tweede voortgangsverslag ([3]) over het terugdringen van niet-renderende leningen in Europa en een blauwdruk ([4]) met technische richtsnoeren voor de oprichting van nationale vermogensbeheerders (AMC's).

2.3. Deze voorstellen vormen belangrijke onderdelen van de inspanningen van de Commissie om de Europese economische en monetaire unie (EMU) te versterken en zijn cruciaal voor de voltooiing van de bankenunie. Het aanpakken van hoge volumes niet-renderende leningen (NPL's) en niet-renderende blootstellingen (NPE's), maar ook van de mogelijke accumulatie ervan in de toekomst is een belangrijk onderdeel van de inspanningen van de Unie om de risico's in het bankbestel verder af te bouwen en banken in staat te stellen zich te concentreren op de kredietverschaffing aan bedrijven en burgers.

2.4. In het voorstel voor een verordening stelt de Commissie voor om een wettelijke prudentiële achtervang vast te stellen door gemeenschappelijke minimale dekkingsniveaus vast te leggen voor nieuw geïnitieerde leningen die niet-renderend worden. De bedoeling hiervan is te voorkomen dat een buitensporige aangroei van NPL's zich voordoet zonder dat er op de balans van banken voldoende dekking is voor verliezen, evenals de afwikkeling ervan te vergemakkelijken.

2.5. Met het voorstel voor een richtlijn wil de Commissie de efficiëntie van schuldinvorderingsprocedures verhogen door middel van een aparte gemeenschappelijke procedure voor de versnelde buitengerechtelijke uitwinning van zekerheden (*accelerated extrajudicial collateral enforcement*, AECE). Het voorstel stimuleert eveneens de ontwikkeling van secundaire markten voor NPL's door vereisten te harmoniseren en een interne markt tot stand te brengen voor kredietservicing en voor de overdracht van bankleningen aan derden in de EU.

3. **Algemene opmerkingen**

3.1. Het EESC is ingenomen met het pakket van de Commissie, dat centraal staat binnen de inspanningen van de EU om het aanhoudende probleem van de NPL's ([5]) aan te pakken en dat cruciaal is om de bankenunie dichterbij te brengen.

3.2. Aangezien solvabiliteit en stabiliteit in het financiële bestel fundamenteel zijn voor de EU, is het hoge volume NPL's dat tijdens de crisis en de daaropvolgende recessie in de banken van sommige lidstaten werd geaccumuleerd slecht voor het financiële bestel in zijn geheel en nadelig voor de economie. Het heeft in sommige gevallen hoge kosten veroorzaakt voor de belastingbetaler.

3.3. De afgelopen jaren hebben de financiële instellingen van de EU vooruitgang geboekt, zowel wat betreft de kwaliteit van de leningportefeuilles als wat betreft het totale volume NPL's. Dit totale volume is echter nog steeds hoog: bruto 813 miljard EUR ([6]). Banken en toezichthouders beschikken over de noodzakelijke instrumenten om het aantal niet-terugbetaalde of aan waardevermindering onderhevige leningen terug te dringen, maar er zijn aanvullende maatregelen op EU-niveau nodig om accumulatie ervan in de toekomst te vermijden.

3.4. Het EESC wijst erop dat banken in sommige landen in de vroege fase van de crisis (2008-2012) aanzienlijke bedragen aan staatssteun hebben ontvangen, terwijl dat voor andere onmogelijk was vanwege wijzigingen in de staatssteunregels voor de financiële sector. Wanneer NPL-volumes op EU-niveau worden vergeleken, moet dan ook met deze verschillen rekening worden gehouden.

3.5. Het EESC vestigt de aandacht op de sociale gevolgen die de financiële crisis heeft op het gebied van uitsluiting, sociale rechtvaardigheid en belemmeringen voor de voltooiing van de interne markt. In sommige lidstaten laten NPL's zien hoe ernstig gezinnen en kleine en middelgrote ondernemers zijn getroffen, waarbij ze zelfs het risico lopen dat ze hun woning kwijtraken of dat er gedwongen verkoop plaatsvindt.

3.6. Om de gevolgen van een te hoge schuldenlast in de toekomst te vermijden is het essentieel dat in waarde verminderde schuld uit de rekeningen van de financiële instellingen wordt verwijderd. Het Ecofin-plan moet aan deze doelstelling bijdragen. Het EESC roept eveneens op tot verantwoord lenen, wat betekent dat kredietinstellingen meer aandacht zullen moeten besteden aan de behoeften en situaties van hun individuele leningnemers en dat zij het financieel instrument zullen moeten vinden dat het best aansluit op hun individuele omstandigheden ([7]).

([3]) COM(2018) 133 final — Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad en de Europese Centrale Bank — Tweede voortgangsverslag over het terugdringen van niet-renderende leningen in Europa.

([4]) SWD(2018) 72 final — Werkdocument van de diensten van de Commissie — *AMC Blueprint accompanying the document Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council, the Council and the European Central Bank — Second Progress Report on the Reduction of Non-Performing Loans in Europe*.

([5]) Conclusies van de Raad over het actieplan inzake niet-renderende leningen in Europa (11 juli 2017).

([6]) Risicodashboard van de EBA, gegevens vierde kwartaal 2017.

([7]) Advies van het EESC over krediet en sociale uitsluiting in een maatschappij van overvloed (PB C 44 van 16.2.2008, blz. 74).

4. **Specifieke opmerkingen**

4.1. ***Wettelijke prudentiële achtervangmaatregelen***

4.1.1. Het EESC schaart zich achter de toepassing van wettelijke prudentiële achtervangmaatregelen als preventieve maatregelen om te verzekeren dat voldoende voorzieningen worden gevormd voor kredietverliezen op toekomstige NPL's.

4.1.2. Om de volumes NPL's en NPE's ([8]) terug te schroeven, omvat de voorgestelde wijziging van de verordening kapitaalvereisten (VKV) een geleidelijk tijdschema voor gedekte leningen (tot acht jaar) en niet-gedekte leningen (twee jaar).

4.1.3. De Commissie motiveert het voorstel als volgt ([9]):

— Werkzaamheden in verband met verliezen op rekeningen zijn, prudentieel gezien, mogelijk niet altijd geschikt, vanwege het andere toepassingsgebied en de andere doelstelling.

— IFRS 9 ([10]) zal naar verwachting zorgen voor veel betere aansluiting op de prudentiële normen dan IAS 39 ([11]) en bijdragen aan de aanpak van het probleem van vertraagde en ontoereikende bepalingen, aangezien het een aanpak op basis van „verwachte verliezen" hanteert. De nieuwe norm laat echter nog steeds beoordelingsruimte voor wat betreft de evaluatie van NPL's en de onderliggende zekerheden en, bijgevolg, voor het bepalen van het niveau van de voorzieningen.

— Prudentiële regelgeving geeft toezichthouders van banken de bevoegdheid om binnen de limieten van het toepasselijke kader voor financiële verslaggeving invloed uit te oefenen op het voorzieningenniveau (ook voor NPL's), evenals om specifieke aanpassingen te eisen van de berekeningen van het eigen vermogen van de bank. De toezichthouder kan echter alleen bindende maatregelen en vereisten toepassen in individuele gevallen en dient daarbij rekening te houden met de specifieke situatie van de instelling (de zogenaamde pijler 2-maatregelen).

— Op maat gemaakte toezichtmaatregelen na een individuele beoordeling door de bevoegde toezichthouder zijn gepast om de specifieke NPL-gerelateerde risico's van individuele banken aan te pakken.

4.1.4. Het EESC wil hieraan toevoegen dat achtervangmaatregelen gerechtvaardigd zouden zijn door de verschillende doelstellingen in verband met prudentiële regelgeving die met het kader voor financiële verslaggeving worden nagestreefd.

4.1.5. Het EESC moet echter eveneens op het volgende wijzen:

— In de voorgestelde verordening, waarin een uniforme aanpak wordt gehanteerd, wordt geen rekening gehouden met de verschillen die nog bestaan in het nationaal burgerlijk recht en in de duur van de procedures in burgerlijke rechtbanken.

— Het tijdschema voor de vorming van voorzieningen voor nieuwe NPL's zou banken ertoe kunnen dwingen om deze NPL's snel te verkopen in plaats van te wachten totdat de in financiële nood verkerende onderneming weer meer levensvatbaar is. Dit kan de kans op schuldherstructurering en een tweede kans voor ondernemers verkleinen, wat mogelijk grote negatieve gevolgen kan hebben op sociaal en werkgelegenheidsgebied.

— Volgens een analyse ([12]) zullen kleinere en gespecialiseerde bedrijven met een minder complexe vermogensstructuur waarschijnlijk harder worden getroffen door de gelijktijdige invoering van IFRS 9 en prudentiële achtervangmaatregelen voor NPE's. De Commissie zou moeten nagaan of het nodig is het voorstel bij te schaven om dit probleem aan te pakken.

([8]) Definitie van de Europese Bankautoriteit (EBA): een NPE is een blootstelling waarvoor een betalingsachterstand van meer dan 90 dagen bestaat of die waarschijnlijk niet zal worden betaald zonder de executie van zekerheden, zelfs als deze niet wordt erkend als niet-terugbetaald of aan een waardevermindering onderhevig. Overeenkomstig artikel 178 van de VKV en het toepasselijke kader voor financiële verslaggeving worden niet-terugbetaalde of aan een waardevermindering onderhevige blootstellingen altijd als niet-renderend beschouwd. Bovendien moet elke blootstelling aan een schuldenaar worden beschouwd als niet-renderend wanneer binnen de balanstelling de blootstellingen waarvoor een betalingsachterstand van meer dan 90 dagen geldt 20 % vertegenwoordigen van alle blootstellingen binnen de balanstelling aan die debiteur („aanzuigend effect"). De totale NPE is gelijk aan de som van niet-renderende leningen, niet renderende schuldtitels en niet-renderende posten buiten balanstelling.

([9]) Raadplegingsdocument inzake wettelijke achtervangmaatregelen.

([10]) Internationale standaard voor financiële verslaglegging. Van kracht sinds 1 januari 2018.

([11]) Internationale standaard voor jaarrekeningen.

([12]) Eurofinas: reactie op de raadpleging van de Europese Commissie inzake wettelijke prudentiële achtervangmaatregelen.

4.1.6. Hoewel de voorgestelde achtervangmaatregelen de uit de goedkeuring van verschillende kaders voor financiële verslaggeving (IFRS 9 in plaats van nationale GAAP's ([13])) voortvloeiende verschillen in voorzieningen kunnen beperken, is het EESC van mening dat IFRS 9 verplicht zou moeten zijn voor alle EU-banken.

4.1.7. Het EESC stelt voor om een specifieke analyse te maken om in te schatten wat de gevolgen van de voorgestelde verordening kunnen zijn voor banken, voor de kredietverstrekking aan huishoudens, voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor de groei van het bbp.

4.1.8. Er zijn andere risico's die soortgelijke problemen zouden kunnen veroorzaken als die van NPL's, met name de risico's die verband houden met zware, complexe derivaten en teruggenomen activa van niveau 2 en niveau 3. In dit verband meent het EESC dat deze risico's moeten worden opgenomen in de lijst van prioriteiten voor risicoafbouw.

4.1.9. Het EESC merkt op dat de ECB haar addendum reeds heeft gepubliceerd, zonder daarbij rekening te houden met de door het Parlement, de Raad en de Commissie te publiceren pijler 1-regels en zonder te wachten op de richtsnoeren van de Europese Bankautoriteit (EBA), die nog worden besproken. Dit zou een schending van de beginselen inzake betere regelgeving kunnen vormen. Het addendum van de ECB over NPL's moet dan ook worden aangepast aan het toekomstige pijler 1-kader inzake NPL's, zodat de samenhang van de Europese regels verzekerd blijft.

4.2. ***Maatregelen voor de verdere ontwikkeling van secundaire markten voor NPL's***

4.2.1. Transacties op secundaire markten zijn in de EU relatief klein ([14]). De oorzaken zijn onder andere: gefragmenteerde regelgeving, uit de wetgeving voortvloeiende beperkingen ten aanzien van houders van bepaalde activaklassen, ten aanzien van de mate van betrokkenheid van servicers en ten aanzien van de soorten beleggers (in sommige gevallen kunnen mogelijk alleen andere banken NPL's servicen of kopen), evenals meningsverschillen tussen lokale banken en buitenlandse beleggers over de economische vooruitzichten. Het EESC is van mening dat de Commissie op vele van deze problemen een antwoord biedt.

4.2.2. Een van de belangrijkste uitdagingen voor de NPL-markt is het gebrek aan kwaliteitsvolle gegevens over NPL's, wat leidt tot informatieasymmetrieën. Het EESC is ingenomen met de gegevenstemplates, die zijn gericht op het verschaffen van uniforme en gestandaardiseerde gegevens voor niet-renderende kredietovereenkomsten.

4.2.3. Het EESC is echter van mening dat regelgevers de verkoop van NPL's niet dienen aan te moedigen, aangezien het binnen de banken beheren van aan een waardevermindering onderhevige leningen middels de invordering ervan meer waarde zou kunnen opleveren dan de prijzen die kunnen worden verkregen bij verkoop.

4.2.4. Het EESC wil de volgende aspecten van het Commissievoorstel beklemtonen en ondersteunen:

— **Kredietservicers**. In de voor de hele EU geldende regels worden specifieke vereisten en procedures vastgesteld voor het verlenen, weigeren en intrekken van een vergunning (artikelen 5 tot 7), met inbegrip van „als voldoende betrouwbaar" bekendstaan, „een blanco strafblad" hebben en „niet aan een insolventieprocedure onderworpen" zijn. De regels hebben ook betrekking op: het register (artikel 8), de contractuele relatie met de kredietnemer (artikel 9), uitbesteding van activiteiten (artikel 10) en grensoverschrijdende diensten (artikelen 11 en 12).

— **Kredietkopers**. De kredietgever verstrekt alle nodige informatie over de kredietovereenkomst (artikel 13) overeenkomstig technische normen die zullen worden ontwikkeld door de EBA (artikel 14) en die niet kunnen worden onderworpen aan meer vereisten dan die welke in de nationale maatregelen tot omzetting zijn opgenomen (artikel 15). Zij kunnen de naleving van een kredietovereenkomst rechtstreeks afdwingen (artikel 18) of overdragen (artikel 19).

— **Kredietservicers, kredietinstellingen of hun dochterondernemingen**, die een belangrijke rol spelen in aan NPL's gerelateerde activiteiten, zijn opgenomen in artikel 16.

— **Toezicht**. Dit is een cruciaal aspect, aangezien wordt gevraagd om toepassing van dezelfde regels in de EU, een toezichthoudende rol voor de bevoegde autoriteiten en administratieve sancties (artikelen 20 t/m 22).

([13]) Algemeen aanvaarde boekhoudbeginselen.
([14]) KPGM: 100 miljard EUR, minder dan 10 % van de uitstaande volumes.

— **Gegevensbescherming**. Als voorwaarde voor de overdracht van een lening geldt de „inachtneming van de rechten van de kredietnemer en de naleving van de regels inzake de bescherming van persoonsgegevens waarborgen in overeenstemming met het recht dat op de kredietovereenkomst van toepassing is" (artikel 5, lid 1, onder c)).

4.2.5. *Consumentenbescherming*

— Het EESC acht het belangrijk om op het gebied van financiële diensten een hoog niveau van consumentenbescherming te waarborgen.

— In dit licht is het ingenomen met het in het voorstel gehanteerde algemene beginsel „om hetzelfde niveau van bescherming te waarborgen, ongeacht wie het krediet bezit of servicet en ongeacht de wettelijke regeling die van kracht is in de lidstaat van de kredietkoper of de kredietservicer". Met name de richtlijn hypothecair krediet ([15]), de richtlijn consumentenkrediet ([16]) en de richtlijn oneerlijke bedingen ([17]) moeten worden nageleefd.

— Het EESC wijst ook op de verplichtingen die de kredietgever jegens de consument heeft in geval van wijzigingen van de kredietovereenkomst (artikel 34).

— Het EESC merkt op dat door de overdracht van een lening de schuldenaar te maken krijgt met een niet-financieel bedrijf met ander personeel, andere werkwijzen en een andere doelstelling. Het is dan ook gepast dat nationale autoriteiten aandacht besteden aan maatregelen en aanbevelingen om de rechten van schuldenaars te beschermen, zoals dat ook gebeurt bij het *Consumer Financial Protection Bureau* in de VS ([18]).

4.2.6. *Bescherming van werknemers*

Telkens wanneer kredieten worden overgedragen aan externe bedrijven moeten de bevoegde autoriteiten overeenkomstig de Europese en nationale wetgeving rekening houden met de mobiliteit en bescherming van de werknemers van de bij deze overdrachten betrokken bedrijven.

4.3. ***Versnelde buitengerechtelijke uitwinning van zekerheden (AECE)***

4.3.1. Het EESC kan zich vinden in de verplichting voor de lidstaten om ervoor te zorgen dat de zakelijke kredietnemer het recht heeft om het gebruik van dit mechanisme voor een nationale rechter aan te vechten (artikel 28). Dit zou het grondrecht van burgers en bedrijven op een eerlijk proces ([19]) afdoende moeten beschermen, met name in het geval van oneerlijke of tot misbruik leidende contractuele voorwaarden.

4.3.2. Niettemin stelt het EESC vast dat verscheidene lidstaten betwijfelen of een dergelijk instrument het mogelijk zal maken om de uitwinningsprocedures in de lidstaten waar procedures in de rechtbanken al binnen een kort tijdsbestek worden behandeld, aanzienlijk te versnellen. Buitengerechtelijke procedures kunnen gunstig zijn voor kredietgevers, maar de oplossing voor het probleem rond NPL's ligt voornamelijk in een versterking van de gerechtelijke procedures in de gehele EU.

4.3.3. Hoe dan ook is het EESC positief te speken over de beperkingen op de toepassing van AECE in het voorstel. Ten eerste gaat het alleen om overeenkomsten tussen kredietgevers en zakelijke kredietnemers. Bovendien zijn de bepalingen in kwestie niet van toepassing op:

— consumenten die niet-beroepsmatige activiteiten uitoefenen ([20]);

— vennootschappen zonder winstoogmerk;

— financiëlezekerheidsovereenkomsten ([21]), en

— een voor bewoning bestemd onroerend goed dat de hoofdwoning van een zakelijke kredietnemer is ([22]).

([15]) Richtlijn 2014/17/EU (PB L 60 van 28.2.2014, blz. 34).
([16]) Richtlijn 2011/83/EU (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 64).
([17]) Richtlijn 93/13/EEG (PB L 95 van 21.4.1993, blz. 29).
([18]) https://www.consumerfinance.gov/about-us/newsroom/consumer-financial-protection-bureau-reminds-mortgage-servicers-of-legal-protections-for-consumers-when-transferring-loans
([19]) Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 47.
([20]) Richtlijn 2008/48/EG inzake kredietovereenkomsten voor consumenten, artikel 3, onder a).
([21]) Richtlijn 2002/47/EG betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten, artikel 2, lid 1, onder a).
([22]) „De financiële crisis, die tal van woningbezitters tot faillissement heeft gedreven en die hun onroerend goed tegen lage prijzen moesten verkopen". Advies van het EESC over het Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake woningkredietovereenkomsten (PB C 318 van 29.10.2011, blz. 133).

4.4. ***Blauwdruk voor nationale vermogensbeheerders (AMC's)***

Staatssteunregels

4.4.1. Het EESC vindt net als de Commissie dat AMC's een belangrijk deel van de oplossing zijn geweest om de balansen van banken in sommige lidstaten op te schonen, met name in de nasleep van de financiële crisis. Het EESC is het er echter ook mee eens dat ze — in het geval van met overheidsgeld ondersteunde of gegarandeerde instrumenten — ook kunnen bijdragen tot risico's voor de financiële stabiliteit, en eventueel ook de zogenaamde vicieuze cirkel tussen banken en staten (*sovereign feedback loop*) kunnen versterken.

4.4.2. Het EESC pleit daarom voor samenhang met het EU-rechtskader, in het bijzonder met de richtlijn herstel en afwikkeling van banken (BRRD) ([23]) en de verordening inzake het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (SRMR) ([24]).

4.4.3. In de praktijk hebben bijna alle nationale AMC's in één of andere vorm staatssteun gekregen, met inbegrip van: garanties om verliezen op te vangen of om AMC-financiering te garanderen (dit kan ertoe leiden dat de AMC een „staatsrating" krijgt, zodat AMC-effecten bijvoorbeeld in aanmerking komen om te worden gebruikt als zekerheden voor repo's), AMC's die activa kopen boven hun marktwaarde (de waarde die een belegger zou betalen) omdat zij de economische waarde op de langere termijn bekijken — het gedeelte van de economische waarde dat groter is dan de marktwaarde vormt staatssteun en vereist goedkeuring op het niveau van de bank door de Europese Commissie, evenals de herkapitalisatie door de overheid van banken die deelnemen aan AMC-programma's ([25]).

4.4.4. Zelfs indien een vorm van bijstand door de staat is toegestaan, is volgens de meest recente EU-regels in het algemeen vereist dat op zijn minst voor de achtergestelde schulden van een bank een bail-in wordt toegepast (afschrijving of omzetting in eigen vermogen), zodat de last van de herkapitalisatie ten minste wordt gedeeld door de openbare en particuliere sector.

Brussel, 11 juli 2018.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Luca JAHIER

([23]) Richtlijn 2014/59/EU.
([24]) Verordening (EU) nr. 806/2014 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1).
([25]) KPGM.